ترامپ: سیاست دولت بایدن به جنگ سوم جهانی می‌انجامد

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین ایالات متحده در گردهمایی هواداران خود در ایالت وایومینگ، اعلام کرد سیاست فعلی دولت بایدن درباره اوضاع اوکراین می‌تواند به یک نزاع جهانی ختم شود. او گفت: «در دوران ریاست‌جمهوری بوش(پسر)، آنها گرجستان را [با اشغال روسیه] از دست دادند. در دوران اوباما، کریمه را و در دوران بایدن، همه چیز را اما در دوران ترامپ، هیچ چیز از دست نرفت. میلیون‌ها آدم را از دست خواهیم داد.

گروه‌های مقاومت: راهپیمایی پرچم منطقه را به آتش خواهد کشید

یک کشور، یک پرچم

گروه بین‌الملل: مسجدالاقصی از ساعات اولیه بامداد دیروز همزمان با یورش صهیونیست‌ها به این مکان مقدس شاهد تنش بود. در حالی که برخی مقامات سابق این رژیم نظیر بنیامین نتانیاهو پیش از برگزاری راهپیمایی پرچم با حضور در محوطه مسجد بر تنش‌های آتی ناشی از این مراسم افزودند اماکابینه رژیم صهیونیستی در وضعیت استیصال محض در قبال راهپیمایی روز پرچم است. نتانیاهو در مراسمی که یکی از لابی‌های صهیونیسم به نام «فشار برای قدس» برگزار کرده بود، گفت: «ما از لغو راهپیمایی سالانه پرچم خودداری کردیم و نشان دادیم بر اثر تهدیدات حماس این مراسم را لغو نمی‌کنیم». رئیس مخالفان کابینه تل‌آویو در ادامه اذعان کرد: «در زمان نخست‌وزیری من، سیاست واضح و روشن بود اما امروز کسانی وجود دارند که فکر می‌کنند قدس متعلق به آنهاست». نفتالی بنت و همکاران او نگران واکنش‌های مقاومت فلسطین و فلسطینی‌های ساکن کرانه باختری و قدس شرقی هستند و از سوی دیگر با توجه به تحولات ۳ ماه اخیر در سرزمین‌های اشغالی، ممانعت از برگزاری این مراسم به منزله پذیرش شکست کابینه و رژیم صهیونیستی است. در همین رابطه روزنامه صهیونیستی «یدیعوت آحارانوت» دیروز پیش از برگزاری راهپیمایی روز پرچم اذعان کرد دولت صهیونیستی در مقابل یک معضل واقعی قرار دارد و بین دو راهی انتخاب یک تفکر منطقی برای تغییر مسیر راهپیمایی «پرچم» یا آتش‌افروزی در کل منطقه مانده است.

طبق گزارش خبرگزاری «شهاب»، «بن درور یمینی» روزنامه‌نگار صهیونیست گفت: «تغییر مسیر راهپیمایی به معنای تسلیم شدن در برابر شروط حماس است که به مثابه یک خطر استراتژیک خواهد بود، زیرا موافقت با این مورد، رضایت به شروط دیگری را در پی خواهد داشت که ممکن است آنها را وادار به برداشتن پرچم از کنست [پارلمان تل‌آویو] کند». وی افزود: «در طول یک سال گذشته، تحولاتی جدی رخ داد که نشان‌دهنده افزایش بیداری ملی در قدس و فلسطینیان داخلی است که احساس می‌کنند حماس از آنها حمایت و پشتیبانی می‌کند. آنان در حمایت از محمد الضیف [فرمانده شاخه نظامی حماس] در خیابان‌ها شعار سر می‌دهند». این روزنامه‌نگار صهیونیست خاطرنشان کرد: «تسویه‌حساب‌ها عیب نیست اما حماس خواهان تسویه‌حساب نیست، بلکه سعی می‌کند شروط و خواسته‌های خود را به اسرائیل دیکته و تحمیل کند. چنانکه تل‌آویو امتیاز بدهد، آنها به دنبال تحقق خواسته‌های بیشتری خواهند بود».

دیروز گروه‌های فلسطینی در نوار غزه به رژیم اشغالگر درباره ارتکاب هر گونه حماقتی هشدار دادند و از این رژیم خواستند اجازه ندهد شهرک‌نشینان افراطی وارد حریم مسجدالاقصی شوند. گروه‌های مقاومت در نشست اضطراری خود در غزه تأکید کردند این برنامه مانند یک بشکه باروت خواهد بود که تمام منطقه را منفجر خواهد کرد و به آتش خواهد کشید.

از روز شنبه صدها فلسطینی در داخل مسجدالاقصی معتکف شده بودند تا آماده مقابله با یورش شهرک‌نشینان باشند. از سوی دیگر صحن‌های مسجدالاقصی شاهد استقرار گسترده نظامیان رژیم اشغالگر برای حمایت از شهرک‌نشینان است. بر اساس گزارش «عرب ۴۸»، نظامیان رژیم صبح دیروز درهای مصلای «القبلی» را با زنجیر بستند و معتکفان فلسطینی داخل آن را محاصره کردند.

بامداد دیروز هم وبگاه «فرست‌پست» در گزارشی نوشت در آستانه «راهپیمایی پرچم» شهرک‌نشینان صهیونیست، که گروه‌های فلسطینی هشدار داده‌اند پاسخ آن را خواهند داد، تل‌آویو به حالت آماده‌باش درآمد و ۳ هزار نیروی امنیتی را آماده استقرار در محل راهپیمایی کرد. بر اساس این گزارش، حماس هفته گذشته درباره راهپیمایی‌ای که از مسجدالاقصی عبور می‌کند هشدار داد و گفت از تمام امکانات برای مقابله با آن استفاده خواهد کرد. بر اساس این گزارش، شهرک‌نشین‌های صهیونیست قرار است از دروازه دمشق وارد قدس شوند و سپس به سمت دیوار ندبه حرکت کنند. بر اساس ویدئوهای منتشر شده از این مراسم که دیروز حدود ساعت ۱۶ به وقت محلی برگزار شد گروهی چند ده نفره از صهیونیست‌ها با تجمع در باب‌العامود در صدد یورش به مسجدالاقصی بودند. با این حال تصاویر دیگری منتشر شده است که نیروهای امنیتی رژیم صهیونیستی از ورود صهیونیست‌هایی که قصد دارند با پرچم وارد محوطه مسجدالاقصی شوند ممانعت می‌کنند. با این حال صبح دیروز و پیش از مراسم برخی گروه‌های صهیونیست در جریان یورش به مسجدالاقصی به صورت محدود پرچم‌هایی را به اهتزاز درآوردند. در مقابل همزمان با برگزاری مراسم راهپیمایی پرچم از سوی صهیونیست‌ها، گروهی از جوانان فلسطینی با حضور در مسیر صهیونیست‌ها و برپایی راهپیمایی پرچم فلسطین با شعار «بالروح، بالدم، نفدیک یا اقصی» به مقابله با صهیونیست‌ها پرداختند.

[شمشیر دولبه راهپیمایی پرچم]

علی عبدی: تعبیر درست‌تر واژه راهپیمایی پرچم، رقص پرچم است. این یک مراسم سیاسی است که یک سال پس از شکست ارتش‌های کشورهای عربی در جنگ ژوئن ۱۹۶۷، یعنی از سال ۱۹۶۸ میلادی توسط یک خاخام افراطی با راهپیمایی‌های شبانه در خیابان‌های بیت‌المقدس شروع شد که هر سال به‌همراه دانش‌آموختگان یهودی در این ایام با پرچم‌های رژیم صهیونیستی به‌سمت دیوار براق یا به‌گفته صهیونیست‌ها دیوار ندبه حرکت می‌کردند؛ تا سال ۱۹۷۴ میلادی که در این سال یکی از این دانشجویان به نام یهودا، آلات موسیقی و ارکستر و اعضای ارکستر را همراه این راهپیمایی کرد. امروز پس از سال‌ها، متولی اصلی این راهپیمایی، نهادهای حاکمیتی رژیم صهیونیستی هستند و اینکه پس از گذشت سال‌ها از این راهپیمایی یعنی پس از ۱۹۷۴ و ۱۹۷۵، راهپیمایی شبانه را از شب به روز منتقل کرده‌اند و این راهپیمایی روزها برگزار می‌شود. آنچه به این مراسم که بیش از ۳۰ سال است برگزار می‌شود، حساسیت مضاعف داده، تحولات سال جاری در سرزمین‌های اشغالی است. برای نخستین بار سال گذشته راهپیمایی پرچم در صدر خبرهای جهان قرار گرفت. این مراسم، سال گذشته پس از تنشی که از محله شیخ‌جراح شروع و در نهایت به درگیری‌ها در صحن‌های مسجدالاقصی و درگیری‌های روز قدس پارسال و در نهایت به نبرد شمشیر قدس منجر شد، برگزار شد. امسال پس از تحولات ۲ماهه‌ای که پشت سر گذاشتیم، از اوایل سال ۱۴۰۱ هجری شمسی، شهدایی مانند رعد حازم عملیات‌های موفقی در مناطق اشغالی ۱۹۴۸ انجام دادند که دست‌کم ۱۹ صهیونیست کشته و شمار دیگری زخمی شدند و این موضوع سبب التهاب شدیدی در صحنه سیاسی رژیم صهیونیستی شد و پس از آن شاهد تلاش‌های این رژیم برای سرکوب مقاومت فلسطینیان بودیم، البته شهادت خانم شیرین ابوعاقله را هم داشتیم. طی یک سال اخیر، رژیم صهیونیستی شرایط بسیار بدی را پشت‌سر گذاشته به‌نحوی که از سوی مقاومت فلسطین بشدت تحت فشار است و مقاومت توانسته است معادلات جدیدی را بر این رژیم تحمیل کند. دولت نفتالی بنت عملا در شرایطی قرار گرفته است که نمی‌تواند از راهپیمایی پرچم استنکاف کند، زیرا عدول از این راهپیمایی به‌معنای مرگ دولت اسرائیل است، از آن سو تهدید مقاومت وجود دارد که عملا اسرائیل را در یک لبه پرتگاه دوطرفه قرار داده است. از یک طرف راست افراطی در داخل و از طرف دیگر مقاومت فلسطین مقابل آن قرار دارد و این وضعیت، شرایط بنت را بسیار پیچیده کرده است. امروز اسرائیل و صهیونیست‌ها در یکی از پیچیده‌ترین و دشوارترین شرایط خود قرار دارند که وضعیت آنها را بسیار بغرنج کرده است. اگر چه راهپیمایی پرچم از نظر آنها یک قدرت‌نمایی و راه فرار است، در عین حال یک شمشیر دولبه است که می‌تواند به زیان رژیم صهیونیستی عمل کند و زدن یک جرقه در این انبار باروت، وقایعی را حادث کند که عملا از کنترل رژیم صهیونیستی و حتی از کنترل حامیان اصلی این رژیم خارج شود.

افشاگری مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره انباشت سوخت هسته‌ای در نیروگاه زاپروژیا چه معنایی دارد؟

پروژه آمریکایی اوکراین هسته‌ای

اوکراین

افشاگری‌های غیرمنتظره مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره برنامه نظامی هسته‌ای اوکراین، نه‌تنها واکنش خشمگینانه مقامات کی‌یف، واشنگتن و لندن را در پی داشته، بلکه برای نخستین‌بار پس از آغاز حمله روسیه، شواهدی جدی در تایید موضع مسکو در قبال خطر نظامی‌سازی اوکراین توسط ناتو فراهم آورده است.

هفته گذشته «لارنس نورمن» خبرنگار اعزامی روزنامه وال‌استریت ژورنال به اجلاس مجمع جهانی اقتصاد در سوییس، اظهارات تکان‌دهنده «رافائل گروسی» را بازتاب داد که بر مبنای آنها، رژیم کی‌یف قبل از آغاز حمله روسیه، در تدارک تولید تسلیحات هسته‌ای بوده است. بر اساس این گزارش، مدیر کل آژانتینی آژانس انرژی اتمی در میزگرد داووس فاش کرده ۳۰ تن پلوتونیوم و ۴۰ تن اورانیوم غنی شده در نیروگاه هسته‌ای زاپروژیا در جنوب اوکراین انبار شده است. طبق گفته گروسی، میزان غنی‌سازی اورانیوم موجود در این نیروگاه فعلا تنها ۵ درصد است که فقط کاربری تولید برق دارد نه ساخت تسلیحات اتمی که به اورانیوم غنی شده ۸۰ درصد نیاز دارد. پرسش اصلی اما اینجاست: تجمیع این حجم از سوخت هسته‌ای در یکی از بزرگ‌ترین رآکتورهای هسته‌ای جهان، توجیهی جز وجود یک برنامه تسلیحاتی هسته‌ای در اوکراین دارد؟ گروسی پیش‌تر در جریان بازدید خود از نیروگاه‌های هسته‌ای کشور جنگ‌زده اوکراین اعلام کرده بود مهم‌ترین مساله در اوکراین، خود جنگ است و نه انرژی هسته‌ای. بنا به توئیت نورمن، خبرنگار آمریکایی وال‌استریت ژورنال، او هفته گذشته در اجلاس داووس با ابراز نگرانی از انبار شدن این حجم عظیم از سوخت هسته‌ای تنها در یک نیروگاه هسته‌ای اوکراین، سیاستمدارانه از نگرانی آژانس درباره گم شدن پلوتونیوم‌ها و اورانیوم‌های مربوطه در میانه فاجعه جنگ اوکراین خبر داده است.

■ پایان تراژیک برای کمدی هسته‌ای زلنسکی

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه بامداد پنجم اسفند سال گذشته (۲۴ فوریه ۲۰۲۲) فرمان آغاز عملیات ویژه در خاک اوکراین با هدف نظامی‌زدایی و نازی‌زدایی این کشور را صادر کرد. این در حالی بود که درست یک هفته پیش از آن (۱۹ فوریه) ولودیمیر زلنسکی، کمدین پیشین و رئیس‌جمهور فعلی اوکراین با حضور در نشست امنیتی سالانه مونیخ خطاب به مقامات کشورهای عضو ناتو اعلام کرد کی‌یف قصد ملغی کردن توافقنامه ۱۹۹۴ بوداپست را دارد. طبق این توافقنامه که در کنفرانس OSCE(سازمان امنیت و همکاری اروپا) در پایتخت مجارستان به امضای کشورهای روسیه، اوکراین، بریتانیا، آمریکا، فرانسه، چین، قزاقستان و بلاروس رسید، کشورهای هسته‌ای به جا مانده از فروپاشی شوروی - در کنار روسیه که میراث‌دار اصلی شوروی برشمرده می‌شد- پایبندی خود را به «ان‌پی‌تی» (پیمان منع اشاعه تسلیحات هسته‌ای) اعلام کردند. ضامن‌های اصلی توافق بوداپست ۳ قدرت برتر هسته‌ای آن زمان یعنی فدراسیون روسیه، ایالات متحده و بریتانیا بودند که فرانسه و چین، ۲ قدرت هسته‌ای دیگر و اعضای اصلی شورای امنیت، در سطحی پایین‌تر آن را تضمین کرده بودند. کشورهای متعهد به ترتیب اوکراین، قزاقستان و بلاروس بودند که طی روندی چند ساله، زرادخانه‌های تسلیحاتی‌شان که از دوران شوروی به جا مانده بود، تحت نظر مسکو، واشنگتن و لندن امحا شد.

به همین دلیل، اظهارات زلنسکی در اجلاس امنیتی مونیخ از سوی کارشناسان هسته‌ای، یک مرثیه‌سرایی هسته‌ای از سوی رژیم حاکم بر اوکراین با تم کمدی- تراژدی تعبیر شد.

او گفت: «من پیشنهاد برگزاری رایزنی‌ها در چارچوب تفاهمنامه بوداپست را برای تامین امنیت اوکراین می‌دهم و وزیر خارجه اوکراین مامور سازماندهی این رایزنی شده است. اگر رایزنی‌ها در چارچوب تفاهمنامه بوداپست بار دیگر برگزار نشود یا نتایج آن منجر به تامین امنیت اوکراین نشود، کی‌یف حق دارد اعلام کند این تفاهمنامه معتبر نیست و بسته تصمیم‌های گرفته شده در سال ۱۹۹۴ زیر سوال می‌رود».

۳ ماه و اندی پیش حتی رسانه‌های غربی نیز از این اظهارنظر عجیب زلنسکی تعجب کرده بودند. تعبیر حرف این کمدین یهودی- اسرائیلی آلت دست دموکرات‌های آمریکا در کاخ مارینسکی کی‌یف این بود که او به دنبال چراغ سبزی از سوی ناتو برای اعلان جنگ به روسیه است.

زمزمه هسته‌ای شدن اوکراین در روزهای منتهی به حمله روسیه به این کشور، تنها در لابه‌لای سخنان زلنسکی در کنفرانس مونیخ نبود که به گوش رسید. فردای سخنرانی احمقانه او، «دیمیتری کولبا» وزیر خارجه اوکراین نیز صریحا به شبکه آمریکایی سی‌بی‌اس گفت تصمیم ۲۸ سال پیش اوکراین در تن دادن به توافق بوداپست و کنار گذاشتن سلاح هسته‌ای اشتباه بوده است.

او حتی از عدم مسؤولیت‌پذیری دولت آمریکا در فراهم کردن تضمین‌های امنیتی ذکرشده در توافق بوداپست برای اوکراین انتقاد کرد، هر چند که کاملا آشکار بود او در عین حال برنامه دیپلماسی عمومی کاخ سفید برای زمینه‌سازی هسته‌ای‌سازی اوکراین را پیش می‌برد.

■ زمینه‌های حمله روسیه

به جرأت می‌توان گفت صحبت‌های زلنسکی و کولبا در روزهای اول و دوم اسفند بود که پوتین را واداشت شامگاه سوم اسفند آن تصمیم تاریخی را بگیرد که معنایش مشروعیت‌بخشی به ورود نظامی به کشوری بود که به قول او «آلت دست دشمنان روسیه» شده است.

پوتین در سخنانی که پس از امضای دستور تامین امنیت منطقه دونباس اوکراین با اعزام نیروهای حافظ صلح روسیه ایراد کرد، مستقیما این تهدید را تشریح کرد. او به تفصیل گفت: «ما می‌دانیم بیانیه‌هایی مطرح شده مبنی بر اینکه اوکراین قصد توسعه تسلیحات هسته‌ای خودش را دارد و این بیانیه‌ها یک لاف توخالی نیست. اوکراین در حقیقت فناوری‌های هسته‌ای دوران شوروی و سیستم‌های شلیک چنین سلاح‌هایی را شامل سیستم‌های هوانوردی و موشک‌های تاکتیکی (نیمه‌بالستیک) توکشایو در اختیار دارد؛ سیستم‌هایی که سابقا در زمان شوروی توسعه یافتند. برد آنها بیش از ۱۰۰ کیلومتر است اما آنها حتی سیستم‌هایی با بردهای بیشتر را توسعه خواهند داد و تنها نیاز به زمان بیشتر دارند. زمینه‌ای متعلق به دوران شوروی وجود دارد، بنابراین کار اوکراین برای دستیابی به تسلیحات هسته‌ای بسیار آسان‌تر از برخی کشورهای دیگر - که اکنون آنها را نام نمی‌برم و چنین تحقیقاتی را انجام می‌دهند- خواهد بود، بویژه در صورتی که آنها از خارج در حوزه فناوری حمایت دریافت کنند و ما نباید چنین موردی را مردود بدانیم».

رئیس‌جمهور روسیه همچنین به اروپا و جهان در این باره هشدار داد: «اگر اوکراین به سلاح‌های کشتار جمعی دست یابد، وضعیت جهان و اروپا به طرز چشمگیری تغییر خواهد کرد. ما نمی‌توانیم این خطر واقعی را بدون واکنش رها کنیم. به طور ویژه، تکرار می‌کنم حامیان غربی ممکن است به ظهور چنین سلاح‌هایی در اوکراین کمک کنند تا تهدید دیگری برای کشور ما ایجاد کنند».

در نهایت تزار جدید کرملین با صدور فرمان حمله به اوکراین دست به یک تصمیم کلاسیک ژئوپلیتیک زد تا بر اساس نظریه «موازنه تهدید» -از دیدگاه استفن والت- با دخالت فوری در بحران اوکراین، جلوی شکل‌گیری یک تهدید هسته‌ای-نظامی بزرگ علیه روسیه از دل نزدیک‌ترین همسایه را بگیرد.

عملیات ضربتی ارتش روسیه در ۲۸ فوریه، تنها ۴ روز پس از آغاز حمله به اوکراین برای کنترل نیروگاه هسته‌ای زاپروژیا در شهر انرهودار (شمال شبه‌جزیره کریمه) در جنوب اوکراین و بر کرانه رود دنیپر دقیقا نشان‌دهنده خطری بود که مسکو از این ناحیه احساس می‌کرد. سرانجام بازرسان هسته‌ای روس همراه گروهی از نیروی ویژه این کشور در ۴ مارس موفق شدند کنترل یکی از ۱۰ نیروگاه اتمی بزرگ جهان را موقتا به دست گیرند تا از صحت گزارش‌های سری درباره فعالیت‌های تسلیحاتی دولت اوکراین و ناتو اطمینان حاصل کنند. دسترسی به زاپروژیا قطعا با فعل و انفعالات نظامی همراه بود که طبق گفته وزارت خارجه اوکراین، باعث شلیک راکت‌هایی به ساختمان‌های غیرحساس و اداری آن شد.

مشاهدات و گزارش‌های متعاقب آن عملیات در اختیار آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار گرفت و هشدار هفته گذشته گروسی در اجلاس داووس درباره انبار شدن مقادیر قابل توجهی پلوتونیوم و اورانیوم غنی شده در زاپروژیا را سبب شد.

اظهارات گروسی در کنار اعتراف پنتاگون به اینکه از ۳ سال قبل از آغاز جنگ اوکراین، تسلیحات راهبردی به اوکراین ارسال کرده، نمایی دیگر از زمینه‌های بروز جنگ اوکراین فراهم می‌آورد که با تبلیغات دستگاهی غرب کاملا تفاوت دارد.

■ توهین کی‌یف به گروسی

حتی واکنش توهین‌آمیز مقامات اوکراینی به گزارش فنی مدیرکل آرژانتینی آژانس نشان می‌دهد رژیم حاکم بر کی‌یف را نه سیاستمداران عاقل، بلکه گروهی ماجراجوی دست‌نشانده آمریکا تشکیل می‌دهند که هیچ نسبتی با مناسبات دیپلماتیک ندارند.

اولک کوریکوف، سرپرست بازرسی هسته‌ای اوکراین، در واکنش به اظهارات مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، او را متهم به دروغگویی درباره این کشور کرد.

کوریکوف ضمن ابراز تاسف از اظهارات گروسی گفت: «بسیار ناراحت‌کننده است که دروغ‌های دستگاه تبلیغاتی روسیه در سطح بالایی توسط مقام ارشد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی پخش می‌شود».

■ چرا غرب خطر اوکراین هسته‌ای را نادیده گرفت؟

در حالی که بحث توافق هسته‌ای میان ایران و ۱+۴ همچنان بر سر زبان‌هاست، روسیه به عنوان یکی از کشورهای حاضر در این مذاکرات از یک تهدید هسته‌ای عینی دیگر صحبت می‌کند که از سوی غرب نادیده گرفته شده است.

سرگئی شویگو، وزیر دفاع روسیه، درست ۳ روز پیش از آغاز عملیات ویژه این کشور در خاک اوکراین در نشست ویژه شورای امنیت ملی روسیه (SBRF) گفت: «اوکراین قادر به توسعه سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی و همچنین ابزارهای ارسال آن است». وی خاطرنشان کرد: «توانایی‌های کی‌یف از تهران و پیونگ‌یانگ بیشتر است».

شویگو درباره تهدیدهای اخیر ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین که اشاره کرده بود کی‌یف می‌تواند از تعهد خود برای غیرهسته‌ای بودن چشم‌پوشی کند، فاش کرد: «این کشور هنوز توانایی‌ها و فناوری‌های کافی به ارث برده در اواخر دوره اتحاد جماهیر شوروی را در اختیار دارد تا سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی تولید کند».

بر اساس حرف‌های شویگو، اوکراینی‌ها دارای سخت‌افزار، فناوری و متخصصانی هستند که توانایی‌های بسیار بیشتری نسبت به ایران یا کره‌شمالی برای توسعه تسلیحات هسته‌ای دارند. در عین حال، برنامه‌های هسته‌ای ایران و کره‌شمالی برای سال‌ها توسط جامعه بین‌الملل که تلاش‌های قابل توجهی برای خلع سلاح هسته‌ای این کشورها انجام داده است، از نزدیک زیر نظر گرفته شده است.

شبکه آرتی در گزارشی که درباره سخنان وزیر دفاع روسیه داشت، نوشت: «در حالی که پیونگ‌یانگ آشکارا هدف تبدیل شدن به یک قدرت هسته‌ای را دنبال می‌کند و پیش از این نیز گمان می‌رود که زرادخانه کوچکی از سلاح‌های اتمی در اختیار داشته باشد، تهران هر گونه برنامه‌ای برای دستیابی به چنین تسلیحاتی را انکار و ادعا می‌کند برنامه هسته‌ای آن صرفا اهداف غیرنظامی را دنبال می‌کند».

[آبه: زلنسکی مقصر جنگ اوکراین است]

هر روز به تعداد رهبران و سیاستمداران ارشد غربی یا متحد غرب که رژیم دست‌نشانده غرب در اوکراین را محرک یا مقصر جنگ در این کشور معرفی می‌کنند افزوده می‌شود. آبه شینزو که تا سال گذشته نخست‌وزیر ژاپن بود در جدیدترین اظهار نظر خود، رئیس‌جمهور یهودی-اسرائیلی اوکراین را چهره‌ای غیرمستقل و دنباله‌رو کاخ سفید معرفی کرده و تصمیم او در پیوستن به ناتو و امتناع از حل مناقشه دونباس را محرک آغاز عملیات ویژه روسیه در این کشور برشمرده است.

او در مصاحبه با نشریه انگلیسی اکونومیست گفت: «امکان اجتناب از اقدام نظامی وجود داشت در صورتی که ولودیمیر زلنسکی تعهد می‌کرد کشورش به ناتو ملحق نمی‌شود یا اختیار خودمختاری به ۲ بخش مورد مناقشه در شرق این کشور را اعطا می‌کرد. بسیار دشوار است که تغییری در تصمیم و موقعیت رئیس‌جمهوری اوکراین اتفاق بیفتد، چرا که وی از جو بایدن تاثیر پذیرفته است».

دور دنیا

مخزن بزرگ گاز اروپا در خطر خالی ماندن

بلومبرگ به نقل از مقامات انرژی در وین نوشت: تاسیسات ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز «هایداچ» در اتریش احتمالا تا فصل سرمای بعدی به علت درگیری میان برلین و مسکو بر سر توقیف شرکت تابعه «گازپروم» در آلمان پر نخواهد شد.

این تاسیسات ذخیره‌سازی در اتریش واقع شده و به شبکه گاز آلمان متصل است و گاز روسیه را از آنجا دریافت می‌کند. این تاسیسات یکی از بزرگ‌ترین تاسیسات گازی در اروپاست و می‌تواند یک‌چهارم نیاز سالانه اتریش به گاز را تامین کند. با این حال، مدتی است که خالی مانده است.

بخشی از این تاسیسات توسط شرکت «گازپروم جرمانیا» که شرکت تابعه «گازپروم» است، استفاده می‌شد. پس از اینکه آلمان این شرکت را توقیف کرد، مسکو عرضه گاز را متوقف کرد. به گزارش دویچه‌وله، بخش دیگری از این مخزن توسط شرکت تابعه گازپروم، «GSA» استفاده می‌شود اما چندین ماه است که خالی است. «هایداچ» به لحاظ راهبردی برای هر ۲ کشور آلمان و اتریش اهمیت دارد، زیرا برلین در آن گاز ذخیره‌سازی می‌کند و بخشی از گاز را دوباره به مناطق «تیرول» و «فورارلبرگ» اتریش برمی‌گرداند.

کارل نهامر، صدراعظم اتریش اوایل ماه جاری از گازپروم خواست این مخزن را دوباره پر کند و آن را به لحاظ راهبردی مهم خواند و هشدار داد که اتریش آن را ملی خواهد کرد. روز جمعه وی در جریان گفت‌وگوی تلفنی با ولادیمیر پوتین، بار دیگر درخواست خود را تکرار کرد و هشدار داد اگر گازپروم این مخزن را پر نکند، تاسیسات ذخیره‌سازی خود را از دست خواهد داد و این تاسیسات به یک تامین‌کننده دیگر داده خواهد شد. به نوشته بلومبرگ، وین مشغول یافتن راهی برای پر کردن این مخزن است اما برای انجام این کار بدون آلمان، یافتن راهی برای اتصال این مخزن به شبکه گاز خود احتمالا چالشی برای این کشور باشد. اتریش حدود ۸۰ درصد گاز خود را از روسیه وارد می‌کند و بارها اعلام کرده از دست دادن ذخایر برای این کشور فاجعه‌بار خواهد بود. چند روز پیش، روزنامه فرانسوی «لوموند دیپلماتیک» در سرمقاله خود نوشت: درحالی که اتحادیه اروپایی تهدید می‌کند منابع انرژی روسیه را نمی‌خرد و هفته‌هاست در مذاکره بر سر نخریدن نفت روسیه شکست خورده، نمی‌تواند جایگزینی برای منابع روسیه، بویژه گاز بیابد.

معرکه اوکراینی‌های مهاجر در اتحادیه اروپایی

کتک زدن ۲ مرد اتریشی توسط چند اوکراینی در قلب وین، موجی از انتقادات علیه سکوت غرب درباره بدرفتاری‌های اتباع این کشور تحت حمایت آمریکا، انگلیس و اسرائیل را در شبکه‌های اجتماعی در پی داشته است. به گزارش روزنامه اتریشی هیوت، هفته گذشته گروهی از شهروندان اوکراینی مهاجر، خارج از یک هتل مجلل در پایتخت اتریش، ۲ راننده تاکسی را بشدت مورد ضرب‌وجرح قرار دادند. این نزاع ظاهراً به دلیل اختلاف گروه اوکراینی برای پارک ۲ خودروی SUV لوکس بی‌ام‌و و تویوتا در مکان‌ها مخصوص تاکسی‌های هتل صورت گرفته است. تصاویری که در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود نشان می‌دهند چند مرد قوی‌جثه اوکراینی از وسایل نقلیه گران‌قیمت خود خارج شده و پس از فحاشی به رانندگان اتریشی به روی تاکسی آنها آب دهان انداختند. پس از اینکه رانندگان در مقابل پارک خودروهای آنها که دست‌کم یکی از آنها پلاک اوکراینی داشت، در مکان ممنوعه مقاومت کردند، اوکراینی‌ها رانندگان تاکسی را بشدت مورد ضرب‌وجرح قرار دادند. در جریان این درگیری یکی از رانندگان تاکسی که ۴۷ سال سن دارد دچار شکستگی جمجمه شده و بیهوش می‌شود که یکی از مهاجمان اوکراینی بدن او را از مسیر خودروی شاسی‌بلند کنار می‌کشد. با همه اینها سخنگوی پلیس اتریش، کریستوفر ورهنیاک به روزنامه هیوت گفته در نظر گرفتن انگیزه‌های سیاسی قبلی برای این حمله منتفی است. بر اساس تحقیقات اولیه پلیس، یکی از شهروندان اوکراینی مظنون این نزاع است. یکی از کاربران شبکه‌های اجتماعی به طعنه گفته است لابد اتریشی‌ها نمی‌دانستند هرکس در خودروی شاسی‌بلند مشکی بنشیند، از نظر اوکراینی‌ها آدم مهمی محسوب می‌شود.

ضرب‌وجرح وین، یکی از صدها حادثه نابهنجاری‌ای است که در ماه‌های اخیر با محوریت مهاجران اوکراینی در کشورهای اتحادیه اروپایی رخ داده‌اند.

کمیساریای امور پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) اعلام کرد تعداد پناهجویان اوکراینی در اروپا از مرز ۶ میلیون نفر فراتر رفته است. این آژانس این واقعه را بزرگ‌ترین بحران پناهندگان اروپا در قرن حاضر برشمرده است. بیشترین تعداد مهاجران اوکراینی در روسیه، لهستان، آلمان و اتریش ساکن شده‌اند. اتحادیه اروپایی امتیازات زیادی برای این پناهندگان قائل شده است، بویژه در آلمان این امتیازات از حد معقول فراتر رفته و از نظر مردم این کشور تبدیل به رانت سیاسی شده است، از جمله حق تحصیل رایگان و بدون آزمون در هر دانشگاه و موسسه آموزشی برای پناهجویان اوکراینی و اعطای مجوز کار و مستمری شهروندی بدون طی مراحل قانونی به آنان؛ امتیازاتی که حتی برخی از ژرمن‌ها هم از آن محروم هستند.

حمایت سیاسی، رسانه‌ای و نظامی بی‌چون و چرای آمریکا و ناتو از کی‌یف در جنگ علیه روسیه باعث شده پناهجویان اوکراینی با الهام گرفتن از لحن طلبکارانه رئیس‌جمهورشان در زیر فشار گذاشتن کشورهای اتحادیه اروپایی، بیش از حد از دولت‌ها و مردم کشورهای میزبان متوقع باشند. این در حالی است که آمریکا و رژیم صهیونیستی کمترین خدمات را به این پناهجویان اوکراینی داده و حتی در موارد متعددی آنها را استثمار کرده‌اند.